

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 32. Genlisius relicto Calvinistarum studio secedens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](#)

sum Feguierum exploratis de iis astu Sæcul. XVI.
nocturno invadendis consilium cepit. A.C. 1562.

§. XXXII.

*Genius reliq*tis* Calvinistarum vexillis
auffugiens.*

Attamen dum alii alios expectant, su-
perveniente aurora cuncta Calvini-
starum molimina evanuere, biduo au-
tem post rursus repetitum est idem con-
silium, quod tamen haud manifesta-
tum est Genlio præcipuo Protestantium
exercitus Belliduci Ivodii Genlii Fratri,
qui Bituricensem urbem, cum a Rege
caperetur, propugnabat. Hujus Belli-
ducis fides jam tum Calvinistis erat su-
specta, eoquod honorificentius de Duce
Guisio, sub quo olim militaverat, loquere-
tur, pacisque conditiones a Regina pro-
positas æquas diceret, & cum Damvilla,
qui Connestabili Montmorentio præ ce-
teris quatuor filiis suis charissimus erat,
diutius familiari colloquio sese deti-
nisset: itaque duntaxat in Senatu de-
cretum, ut tunc primum, cum per mon-
tem rubrum Genlio pro hospitio assigna-
tum iter faciendum esset, atque hora
rei exequendæ advenisset, illum non
ante monitum assumerent, ne ei tempus
rei evulgandæ daretur: verum acci-
dit, ut, dum deliberatur, ipse Condæus
Princeps non ea, qua pollicitus erat,

cir-

Thuan. l. c.

Sæcul. XVI. circumspectione arcanum tegeret, &
A.C. 1562. proin Genlius consilium de Parisis
suburbiis, ejusque aggeribus vi sop-
randis initum, seque neglecto, quam-
vis ex præcipuis exercitus Belliduci-
bus esset, hæc conclusa fuisse compri-
ret, ipse tamen suam indignationem
dextre dissimulabat, quinimo eandem
vultus hilaritatem, qua alias ejus con-
fortium omnibus percarum erat, præ-
seferens respondit, quod se, fuosque ad
hanc expeditionem paratus ad ho-
spitium suum concedere vellet: nec
verbis opus defuit; quippe ad suam
Montis-rubri stationem pertingens, mox
sumptis armis, & supellectile argen-
tea, farcinisque collectis cum Avaretto
Tribuno suo Calvinistarum sectæ addi-
ctissimo equum magis generosum con-
scendit, & Regiam stationem præter-
vectus, quicquid sibi consilii esset, Ava-
reto aperit, exponens, quod salvo ho-
nore suo haud amplius Viris, quibus
suspectus esset, sua obsequia impendere
posset, ac proin Regni Administrati-
cem supplex adire decrevisset, quatenus
obtenta illius venia ad quandom
suam villam in Picardia sitam secedere,
ibique tranquillitate majori frui posset.
Ad hæc obstupuit Avretus, ac nullum
non movit lapidem, ut Genlium ab hoc
proposito dimoveret; verum incassum
omnia:

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

omnia: quapropter mox ad Condæum
Principem contendit, qui discessu Gen-
lii cognito veritus, ne hic rem apud
hostes evulgaret, dimisso suburbia ag-
grediendi consilio in Normanniam ir-
rumpere decrevit: ibidem enim tam
militum, quam pecuniarum suppetias
pro solvendis exercitus sui stipendiis
præstolabatur: interea Genlius cum ad
Regiam exercitus stationem advenisset,
Luparam conduci petiit, ubi licet cum
Regina collocutus esset, arcanum tamen
eidem non aperuit, & quanvis Regina
amplissima pollicitatione illum ad Re-
gis studia pertrahere niteretur, ipse ta-
men a sententia, qua militiam exuere
decreverat, dimoveri non potuit, atque
altera die ad arcem suam, a qua no-
men mutuabat, secessit, unice con-
tus, ut sibi Regio diplomate cautum
esset, quod ibidem libere Calvinistarum
sectam profiteri posset. Eodem tempo-
re ad Regis exercitum advenerant Vas-
corum, & Hispanorum copiæ, quas du-
stori Lansaco Montpenserius Dux re-
miserat, eoquod post Veriense prælium
illarum opera in Aquitania haud am-
plius utilis esset: Condæus autem
Princeps die decima Decembris castra
movebat.

§. XXXIII.

